

TİN SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Tin 95/1)

وَالزَّيْتُونِ

İncire, zeytine,

(Tin 95/2)

وَطُورِ سِينِينَ

Sina dağına,

(Tur 52/1)

وَالطُّورِ

Tûr'a,

(Tur 52/2)

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ

Satır satır yazılan kitaba,

(Tin 95/3)

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

bu güvenli beldeye andolsun!

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: "Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!" Allah dedi ki: "İnkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!"

(İbrahim 14/35)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim! Burayı güvenli bir belde kıl. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak eyle!

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

Şüphesiz ki insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'dedir. Bereketlidir ve herkes için doğru yönü gösterir.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada İbrahim'in ibadet için durduğu yerlerin apaçık işaretleri vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. İnsanlardan bir yolunu bulabilenlerin, Allah için Beyt'i hacetmeleri gerekir. Kim inkâr ederse bilsin ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

(Tin 95/4)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

Gerçekten insanı, en güzel donanımda yarattık.

(Mümin 40/64)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Allah, sizin için yeryüzünü yerleşmeye uygun kılan ve göğü bina gibi yapılandırandır. O, sizi en güzel biçimde biçimlendirmiş ve sizi tertemiz şeylerle rızıklandırmıştır. İşte o Allah'tır, sizin Rabbinizdir. Bütün varlıkların Rabbi Allah bereketin kaynağıdır.

(Teğabün 64/3)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak yaratmış, sizi en güzel biçimde biçimlendirmiştir. Dönüş O'nadır.

(Tin 95/5)

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

Sonra onu aşağıların en aşağısına geri döndürdük.

(İsra 17/70)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

Âdemoğullarını çok değerli kıldık; onları karada ve denizde taşıdık; onlara temiz rızıklar verdik. Onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

(Ahzab 33/72)

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا
وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

Biz emaneti; göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar onu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkup titrediler. Onu insan yükledi. Doğrusu o da çok zâlim ve çok cahil biri oldu.

(Tin 95/6)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

Ancak; inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar hariç. Onlara tükenmeyecek ödül vardır.

(Hud 11/108)

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ
رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَجْدُودٍ

Mutlular da cennettedir. Rabbin başka bir şey istemedikçe, gökler ve yer durduğu sürece onlar orada kalacaklardır. Bu bitmeyen bir ödüldür.

(Sad 38/50)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ

Adn cennetlerinin kapıları onlara açıktır.

(Sad 38/51)

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

Orada keyiflenecekler, çok çeşitli meyveler ve içecekler isteyeceklerdir.

(Sad 38/52)

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ

Yanlarında gözlerini üzerlerinden ayırmayan, yaşıtları olacaktır.

(Sad 38/53)

هَذَا مَا تُوَعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

Hesap günü için size vadedilen budur.

(Sad 38/54)

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

Bu rızık bizdendir; tükenecek değildir.

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

çok çeşitli meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan...

(Tin 95/7)

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ

Bundan sonra sana dini yalanlatan nedir?

(Maun 107/1)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ

Dini yalanlayanı gördün mü?

(Maun 107/2)

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

O, yetimi itip kakar.

(Maun 107/3)

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresizi doyurmaya teşvik etmez.

(Maun 107/4)

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

Yazıklar olsun! Öyle namaz kılanlara ki;

(Maun 107/5)

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

Onlar namazlarından habersizdir.

(Maun 107/6)

الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُنَ

Onlar gösteriş yaparlar.

(Maun 107/7)

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

Yardımları engellerler.

(Tin 95/8)

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

Allah hâkimlerin en doğru hüküm vereni değil midir?

(Maide 5/50)

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Cahiliye hükümlerini mi arıyorlar? İkna olmak isteyen bir topluluk için kimin hükmü Allah'ın hükmünden güzel olabilir?

(Araf 7/87)

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Benimle gönderilene bir kısmınız inanıp güveniyor, bir kısmınız da inanıp güvenmiyorsa; Allah, aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.”

(Yunus 10/109)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sen, sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret! O hüküm verenlerin en hayırlısıdır.